

CHIA SẺ NỘI DUNG HỌC TẬP

ĐỀ TÀI 533

THÀNH CÔNG QUYẾT ĐỊNH Ở SỰ HAM HỌC

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Tư ngày 26/05/2021.

Tên của bài học cũng giúp chúng ta hiểu ý của Hòa thượng: Trên bước đường thành công, không có bóng dáng của sự lười biếng, chệnh mảng. Hòa thượng nói: ***“Tôi có chút thành tựu nhỏ là bởi cả đời của tôi đều chú trọng trau dồi việc học tập. Khi rảnh thì tôi đến thân cận những bậc Thầy của tôi – những bậc thiện tri thức để được dạy bảo, nhắc nhở. Điều thứ hai, khi rảnh tôi đọc sách. Điều thứ ba, khi rảnh tôi đến nhà sách. Tôi đã từng đến tất cả những hiệu sách ở Đài Bắc”***. Những ông chủ các nhà sách đều thân thiết với Hòa thượng, cho Hòa thượng mượn sách không phải trả tiền, không phải ký tên. Thật ra thành tựu trong cuộc đời của Ngài không hề nhỏ. Ngài vô cùng khiêm cung khi nói đó là ***“một chút thành tựu nhỏ”***.

Đệ Tử Quy dạy chúng ta: ***“Gần người hiền, tốt vô hạn. Đức tiến dần, lỗi ngày giảm”***.

Chúng ta gần người thị phi, gần người tranh đua cho nên thân tâm chúng ta bị ô nhiễm, bị những tập khí dẫn dắt. Có những người Thầy không nhất quán trong giáo dục, liên tục thay đổi quan điểm trong cuộc đời của họ, vậy mà người ta vẫn tin.

Trước khi triển khai 1200 đề tài, Thầy luôn luôn thức dậy trước 4h sáng, khoảng 3h30' Thầy đã thức dậy rồi. Thầy nhận thấy mình nên dành thời gian để chia sẻ Phật pháp, tự làm mới mình, chứ không chỉ dịch Kinh như trước. Lúc đầu, Thầy tự khắc chế tập khí của mình bằng cách ngồi học một mình rất nghiêm túc. Thầy ngồi học trước máy quay camera và cung kính mời chúng sinh ở các tầng không gian khác cùng học. Khi Thầy ngồi học như vậy, trước mặt là Phật, xung quanh là quý thần cho nên Thầy không thể không nghiêm túc. Đó là thái độ ham học, ngày ngày học tập, ngày ngày làm mới mình. Nếu không học tập thì ngày ngày bị danh vọng lợi dưỡng làm nhân chìm.

Mỗi ngày Thầy đều tinh táo từ sáng đến tối, không hề lơ mờ. Đó là tinh thần của Thầy. Mỗi buổi sáng, trước khi lên giảng, Thầy đọc sách qua một lượt rồi đi lạy Phật. Nếu đọc qua một lượt mà chưa hiểu thì Thầy đọc thêm lần thứ hai, lần thứ ba để thông hiểu. Có những vị Thầy khi lên lớp giảng vào buổi sáng thì mặt mũi không tinh táo, vào lớp thì lúc sớm lúc muộn.

Ngày nay chúng ta có phước. Nhờ thế giới viễn thông & công nghệ, chúng ta gần 200 người mà hàng ngày vẫn có thể gặp mặt nhau trên màn hình để cùng học tập. Đây là một giấc mơ, phương tiện giúp chúng ta dễ dàng thành tựu. Người xưa phải vượt qua những chặng đường vô cùng gian khổ mới gặp được nhau, nhưng tinh thần học tập của họ rất cao. Người thời nay tuy có phương tiện thuận lợi nhưng tinh thần học tập lại chệnh mảng. Mọi người sẵn sàng lướt Facebook mấy tiếng đồng hồ nhưng ngồi nghe giảng được một lúc thì mệt mỏi, uể oải. Nếu chúng ta không chuyên nhất thì không thể thành tựu. Chúng ta phải học tập nỗ lực, siêng năng.

Khi xưa, Thầy ở làng quê nghèo khó. Trong lòng Thầy luôn mong muốn đem hết một chút kiến thức ít ỏi của mình để mang đến cho người khác. Sư Bà nói với Thầy: *“Con nghe nói Thầy giảng rất nhiệt tình. Con mong muốn mời Thầy đến giảng cho một số tăng ni ở chùa, nhưng con không có tiền trả cho Thầy đâu”*. Lúc đó tuy hoàn cảnh rất khó khăn, thiếu thốn nhưng Thầy vẫn phát tâm dạy miễn phí và nói: *“Sư Bà yên tâm, không phải lo trả tiền! Dù Sư Bà có trả tiền hoặc không trả tiền thì con vẫn dạy y như vậy”*. Sư Bà tuy nói như vậy nhưng mỗi lần Thầy đến giảng, Sư Bà đều đưa tiền cho Thầy để Thầy vượt một quãng đường rất xa, đi đến ngôi chùa ở Vũng Tàu nơi Sư Bà trụ trì để dạy học. Nhờ pháp duyên thù thắng ở ngôi chùa đó, Thầy đã gặp được những đĩa bài giảng vô giá của Hòa thượng Tịnh Không.

Thầy ngộ ra một điều: **Trong cuộc đời, chúng ta đừng bỏ lỡ duyên nhỏ. Nếu chúng ta bỏ lỡ duyên nhỏ thì sẽ mất cơ hội đối với duyên lớn.**

Hai lần Thầy đi Mỹ để giảng ở thôn Di Đà, mỗi pháp hội ở đó có khoảng 50 đến 70 người. Thầy tự đưa ra bốn điều kiện: *“Không tổ chức đi chơi, không tổ chức ăn uống, không nghỉ ở khách sạn, không nhận phong bì”*. Nhờ duyên lành này mà Thầy gặp được cuốn sách *“1200 đề tài - Thư thái học Phật”* của Hòa thượng Tịnh Không. Thầy nhìn thấy cuốn sách đó tỏa sáng trên giá sách. Thầy ngộ lời xin sách nhưng người phó thôn không đồng ý cho và nói rằng đó là pháp bảo, không thể cho được. Thầy giảng mỗi ngày hai thời sáng và chiều, khi thì giảng bằng tiếng Hán vì ở đó có một vài người chỉ hiểu tiếng Hán. Sau ba Thầy ngày giảng, chị phó thôn đã dùng hai tay để cung kính dâng tặng Thầy cuốn sách *“1200 đề tài - Thư thái học Phật”*. Chúng ta muốn có kỳ tích thì không thể ngồi đó mà chờ đợi.

Chúng ta phải tự trách mình chứ đừng trách Phật Bồ Tát. Hòa thượng nói: *“Chỉ cần chúng ta chân thật học, chân thật làm, chân thật phát tâm thì chúng ta sẽ gặp Phật Bồ Tát. Các Ngài luôn ở quanh chúng ta, luôn dõi theo, giúp đỡ chúng ta. Chúng ta sẽ có cảm ứng đạo giao”*. Các Ngài không hóa thân là người có thân phận địa vị cao mà các Ngài hóa thân thành những người bình thường, giản dị, gần gũi với chúng ta, ở trong mọi ngành nghề. Khi đọc lời sám hối *“xưa nay con đã tạo bao ác nghiệp, đều do bởi vô thủy tham sân si, từ thân miệng ý phát sinh ra”*, tâm Thầy quán tưởng đến chúng chúng sinh đau khổ ở khắp các tầng không gian khác, quán tưởng đến cửu huyền thất tổ. Chúng ta phải phát tâm làm điều gì đó cho Tổ quốc, cho chúng sinh đau khổ ở khắp các tầng không gian khác. Khi chúng ta chân thật phát tâm, Phật Bồ Tát sẽ ứng hiện đến để trợ lực.

Thầy đã nói với các Thầy Cô đang hỗ trợ ở **“Trung tâm Nhân đạo Quê hương”**: **“Nếu Thầy Cô nào không muốn tiếp tục hỗ trợ nơi đây thì có thể ra về. Bản thân Thầy đã phát tâm chân thật, không có một chút ý niệm tư lợi ở trong đó. Chắc chắn Phật Bồ Tát sẽ cử người đến hỗ trợ. Nếu các Ngài không cử người đến hỗ trợ thì các Ngài có lỗi”**.

Hòa thượng nói: **“Chúng ta phải hướng nội mà cầu, chân thật phát tâm, hoàn thiện chính mình để ảnh hưởng chúng sanh. Bạn chân thật từ nội tâm của chính mình mà phát tâm hiếu học, thật học thật làm thì sẽ cảm động Phật Bồ Tát, cảm động thiện tri thức đến giúp đỡ. Phật Bồ Tát thành nhân chi mỹ, bất thành nhân chi ác. Bạn chân thật phát tâm là “cảm”. Phật Bồ Tát xuất hiện để hỗ trợ bạn phát tâm là “ứng”. Đó là cảm ứng đạo giao”**.

Người xưa có câu: **“Hoàng Thiên bất phụ hảo tâm nhân”**, ông Trời không phụ lòng người tốt.

Nếu chúng ta chưa chân thật vì người mà có cảm ứng thì đó là cảm ứng của ma, không phải cảm ứng của Phật Bồ Tát. Phật Bồ Tát không đến để tăng trưởng tâm tự tư của chúng ta. Phật Bồ Tát giúp chúng sanh vô điều kiện. Ma quỷ thì có điều kiện, bỏ ra một thì sẽ đòi thêm lãi. Nhiều người thích cảm ứng mà không biết rằng **“vô công hưởng lộc”** thì lộc đó là họa.

Trước đây, Thầy học rất vất vả. Khi đi dạy, Thầy đến nơi này giảng thì nơi kia lại không được nghe giảng. Thầy nghĩ cách làm đĩa để chia sẻ rộng khắp với mọi người, giúp mọi người có sự thuận tiện trong học tập. Thầy vừa phát tâm lên Đà Lạt để dạy 214 bộ chữ Hán thì Sư Cô tặng cho Thầy một cái bảng rất to rất đẹp để viết. Sau khi hoàn thành 3 đĩa, dạy xong 214 bộ chữ Hán, Thầy tiếp tục giảng **“Nhi đồng học Phật”**. Một người Thầy giỏi mà không có đội ngũ nhân sự hỗ trợ quay phim, làm đĩa thì làm sao thực hiện được ước nguyện của mình!

Hòa thượng nói: **“Trong “Tứ Hoàng Thệ Nguyện”, các Ngài đã nguyện “chúng sanh vô biên thệ nguyện độ”. “Phật thị môn trung, bất xả nhất nhân”, các Ngài không xả bỏ một ai. Đó là hoàng nguyện và bổn nguyện của chư Phật Bồ Tát và thiện hữu tri thức. Ngày nay chúng ta không gặp được thiện hữu tri thức bởi vì chúng ta không chân thật học, không chân thật làm. Đây là đại đạo lý của cảm ứng đạo giao. Nếu bạn không gặp được thiện tri thức thì phải biết là chính mình sai rồi, nhất định không được trách người khác. Nếu chúng ta không thật học, không thật làm thì không thể có thật thể hội”**.

Có người nói họ không may mắn, không gặp được thiện tri thức. Thật ra, sự ham học của chúng ta chưa đủ chân thành, tâm cầu học chưa đạt đến cực điểm, chưa thật làm. Không có nơi nào mà Phật Bồ Tát không đến được, dù đó là nơi xa xôi hẻo lánh.

Hòa thượng nói: **“Tôi nói với mọi người là lời chân thật. Tôi đối với đời sống hưởng thụ vật chất năm dục sáu trần, không có một chút hưởng thụ nào. Cả đời của tôi đều trải qua sự học tập, lúc nào cũng trao dồi học tập. Khi còn trẻ, chỉ cần có thời gian thì tôi liền đi thân cận thiện tri thức, gần gũi bạn lành để lắng nghe lời dạy**

bao, giáo huấn của họ. Đời sống của tôi rất đơn thuần, tôi chỉ đến 3 nơi: Nơi thứ nhất là tôi đi học tập, thăm viếng, gần gũi các vị Thầy. Nơi thứ hai là tôi đi đến thư viện, nơi thứ ba là tôi đi đến nhà sách”.

Đó là lý do vì sao Ngài xa lánh được những sự cám dỗ của thế gian. Lúc Ngài nói câu đó, có nhiều người không tin. Đến nay, khi Ngài đã 96 tuổi rồi, cả một đời đã trải qua một cuộc sống thanh đạm thì nhiều người mới tin lời của Ngài. Chúng sanh thời nay thích nghe gạt, không thích nghe khuyên.

Chúng ta cần ghi nhớ lời dạy của Hòa thượng: ***“Trong “Tứ Hoằng Thệ Nguyện”, các Ngài đã nguyện “chúng sanh vô biên thệ nguyện độ”. “Phật thị môn trung, bất xả nhất nhân”, các Ngài không xả bỏ một ai. Đó là hoằng nguyện và bản nguyện của chư Phật Bồ Tát và thiện hữu tri thức. Ngày nay chúng ta không gặp được thiện hữu tri thức bởi vì chúng ta không chân thật học, không chân thật làm. Đây là đại đạo lý của cảm ứng đạo giao. Nếu bạn không gặp được thiện tri thức thì phải biết là chính mình sai rồi, nhất định không được trách người khác. Nếu chúng ta không thật học, không thật làm thì không thể có thật thể hội”.***

Sau khi Chương Gia Đại Sư viên tịch, Hòa thượng gặp được Giáo sư Phương Đông Mỹ. Tâm cầu học tha thiết của Hòa thượng đã khiến Giáo sư Phương cảm động mà dạy riêng cho một mình Ngài môn Triết học. Giáo sư Phương Đông Mỹ mời Hòa thượng đến nhà mình để học miễn phí, không phải đến trường để học. Giáo sư đã dạy Hòa thượng ở phòng khách nhỏ của nhà mình. Sau đó, Hòa thượng đến Đài Trung yết kiến lão cư sĩ Lý Bình Nam, nương theo lão cư sĩ học tập Kinh giáo, tiếp nối huệ mạng Phật, truyền thừa đại Kinh, lấy việc hoằng pháp lợi sanh làm chí nghiệp cả một đời.

Chỉ cần chúng ta phát tâm vì chúng sanh thì chúng ta sẽ phát khởi được năng lực tự tánh.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!